

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320201322
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5320201322.1

Uznesenie

Okresný súd Čadca v spore žalobkyne: M. P., R..F., X. C. T., C.: XX XXX XXX, F. F. XXX XX V., Š. X, právne zastúpenej JUDr. Soňou Pohovejovou, advokátkou, so sídlom 811 07 Bratislava, Záhradnícka 37, proti žalovanému: R. E., O.. XX.XX.XXXX, V. XXX XX Č., M. N. XXXX/XX, o vymoženie 147,16 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa cestou svojej právnej zástupkyne doručila tunajšiemu súdu dňa 10.12.2019 žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 147,16 € s príslušenstvom, titulom Poistnej zmluvy - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, č. 6583220714 s účinnosťou od 19.05.2014 (č. I. 1 a nasl. spisu).
2. Dňa 13.03.2017 bola Okresnému súdu Čadca doručená identická žaloba, t. j. žaloba v rovnakom znení s rovnakými skutkovými tvrdeniami žalobcu a rovnakým petitom, podaná proti tomu istému žalovanému. Konanie o tejto žalobe sa viedlo na súde pod spisovou značkou 8Csp/23/2017. Súd v danej veci rozhodol uznesením sp. zn. 8Csp/23/2017 zo dňa 01.04.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2020.
3. Podľa ustanovenia § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.
4. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).
5. Podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.
6. Povinnosť súdu v každom jednotlivom prípade skúmať procesné podmienky vzniká okamihom začatia konania a trvá až do jeho právoplatného skončenia (ust. § 161 ods. 1 C. s. p.), s výnimkou skúmania miestnej príslušnosti ako procesnej podmienky (vzhľadom na ust. § 41 C. s. p.). Súd skúma procesné podmienky z úradnej povinnosti (ex offio) hneď od začatia konania a len čo zistí existenciu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, konanie zastaví.
7. K neodstrániteľným nedostatkom procesných podmienok konania patrí aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci, tzv. res iudicata (v zmysle ust. § 230 C. s. p.). Ak zistí súd, že v tej istej veci už

bolo právoplatne rozhodnuté, je povinný neskôr začaté konanie zastaviť. Rozhodujúcim okamihom pre posúdenie existencie prekážky rei iudicatae je stav v čase začatia konania.

8. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci teda zakazuje súdu viesť konanie o takom spore, ktoré už bolo právoplatne skončené. Pri posudzovaní totožnosti predmetu sporového konania sa berú do úvahy dva aspekty, na základe ktorých dochádza k individualizácii predmetu sporového konania, a to žalobný návrh (petit) a skutkový základ, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok. V prípade žalobného návrhu nie je dôležitá totožnosť v zmysle identických formulácií použitých v žalobách, ale je potrebné vychádzať z toho, čoho sa žalobca domáha z obsahovej stránky. Totožnosť sporových strán znamená, že strany v sporovom konaní sú zhodné so stranami v skôr rozhodnutom sporovom konaní. Pre určenie totožnosti sporových strán je irelevantné, či sporová strana vystupuje právoplatne skončenej veci ako žalobca a v neskôr začatom konaní ako žalovaný.

9. Ako súd už uviedol vyššie, z úradnej činnosti zistil, že žalobkyňa sa identickou žalobou domáhala toho istého plnenia voči rovnakému žalovanému, a to v konaní vedenom pod spisovou značkou 8Csp/23/2017, ktoré právoplatne skončilo vydaním uznesenia zo dňa 01.04.2020.

10. Na základe toho, má súd za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci, pretože je naplnená podstata § 230 C. s. p., teda ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konanie v zmysle § 161 ods. C. s. p. zastavil.

11. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa ustanovenia § 257 C. s. p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie zastavené. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 256 ods. 1 C. s. p..

15. Ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

16. Podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010, 3 MCdo 46/2012) je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Aplikácia ustanovenia § 257 C. s. p. je pritom možná iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán. Použitie tohto ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná.

17. Ustanovenie § 262 ods. 1 C. s. p. výslovne určuje povinnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (v danom prípade uznesenie o zastavení konania). Pokiaľ ide o fázu konania, v ktorej sa predmetný spor aktuálne nachádza, je zrejmé, že žalovaný sa o spore dozvie až na základe doručenia žaloby. Až po jej doručení môže začať vyvíjať činnosť, pri ktorej mu môžu vzniknúť náklady spojené so súdnym konaním. Hoci je možné konštatovať procesné zavinenie žalobkyne na zastavení konania (pretože podala duplicitnú žalobu), zároveň platí, že žalovaný o danom spore nemá vedomosť a teda mu ani nevznikli doposiaľ žiadne trovy. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania (č. 17 C. s. p.) a zásadu zbytočného nezaťažovania strán sporu (čl. 17 C. s. p.) nie je v danom prípade ani potrebné, aby žalovaný o začínajúcom spore dozvedel, pretože k jeho skončeniu došlo skôr, ako mu bola doručená samotná žaloba.

18. Vyššie uvedené skutočnosti predstavujú podľa názoru súdu dôvod hodný osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 257 C. s. p. tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Proti II. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m) C. s. p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C. s. p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 veta prvá C. s. p.).

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v potrebnom počte vyhotovení (§ 125 C. s. p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 C. s. p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C. s. p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak proti uzneseniu nemožno podať odvolanie alebo sťažnosť, je právoplatné doručením (§ 238 ods. 2 C. s. p.).

Podľa § 125 ods. 3 C. s. p., podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.